

عنوان مقاله:

مقایسه تطبیقی نمود رمانتیسم در آثار جبران خلیل جبران و سهراب سپهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی و سومین کنفرانس ملی یافته های نوین در مدیریت، روان شناسی و حسابداری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسین ممیوند - دانشجو کارشناسی ادبیات و زبان عرب پردیس شهید مفتاح شهرری

سیدعلیرضا موسوی - دانشجو کارشناسی ادبیات و زبان عرب پردیس شهید مفتاح شهرری

خلاصه مقاله:

مکتب ادبی رمانتیسم که یکی از مهم ترین مکاتب ادبی است، در اواخر قرن هیجدهم میلادی در ادبیات اروپا و تحت تاثیر تحولات سیاسی و اجتماعی ظهور کرد. از ویژگی های این مکتب، ت و سیاحت در عالم خیال و درون گرایی آزادی، علاقه به طبیعت، احساسگرایی، گریز از واقعی برجسته تر است. پژوهش حاضر به روش مروری کتابخانه ای انجام شده است که هدف از آن مقایسه تطبیقی نمود رمانتسم در آثار جبران خلیل جبران و سهراب سپهری بود. نتایج پژوهش نشان می دهد که از مهم ترین این مولفه ها در شعر معاصر فارسی و عربی میتوان به طبیعت، مرگ، اندوه و بدبینی، عشق، گریز از جامعه، پناه بردن به عالم مثالی و بازگشت به گذشته گرایش های انسانی و ملی اشاره نمود. سهراب به فانی شدن در طبیعت معتقد است و همین فنای در طبیعت، وجه شاخصو ممیز شعر سهراب از دیگر شاعران طبیعت گرایی است که در اطراف او میبینیم. جبران خلیل مانند دیگر نویسندگان بزرگ رمانتیسم، به تمجید زندگی روستایی در برابر زندگی شهری پرداخته است. از لحاظ فنی نیز اعتقاد جبران به زنده بودن طبیعت و اجزای آن باعث شده است که او از صنایع ادبی مانند تشخیص در تصویرگری پدیده های طبیعی استفاده نماید به طور خالصه باید گفت که طبیعت در آثار جبران زنده و زیباست و همینگونه نیز توصیف شده است.

کلمات کلیدی:

جبران خلیل جبران، سهراب سپهری، رمانتیسم، طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1745851>

